

TEN GELEIDE

Het was de late namiddag van een regenachtige dag op 22 november 1963 — enkele uren nadat wij het bericht hoorden dat president KENNEDY was vermoord — dat wij met een eerste provisoire redactieraad (Belgen én Nederlanders) samenkwamen teneinde de plannen voor het nieuwe tijdschrift te bespreken.

En 35 jaar later mogen wij met een grote schare trouwe abonnees de verdere groei van ons tijdschrift meemaken.

De gedeeltelijke aflossing van de wacht wordt voorbereid, zodat ons tijdschrift op een behoorlijke wijze naar het derde millennium kan worden geloodst.

De Iden van Maart zijnde het tijdstip waarop wij met dit tijdschrift begonnen, zijn ditmaal een gunstig gesternte gebleken.

Ik wens diegenen die in lengte van jaren deze realisatie hebben mogelijk gemaakt bijzonder te danken: de leden van de redactieraad en van de adviesraad, de redactiesecretarissen, de vele auteurs van 703 bijdragen, de auteurs van de 122 voortreffelijke overzichten van rechtspraak, de recensenten van bijna 2000 boeken, de vertalers van de samenvattingen die ons tijdschrift toegang hebben verschaft tot vele buitenlandse rechtsbibliotheken, de uitgever Story, die later als Story-Scientia door Kluwer werd voortgezet, de drukkerij Erasmus die 35 jaar lang voortreffelijke drukkwaliteit aflevert.

Uiteindelijk gaat onze dank, en niet in het minst, naar de duizenden abonnees die thans over twee generaties heen ons tijdschrift, lezen en/of consulteren.

Vele bijdragen en overzichten van rechtspraak zijn bovendien bevruchtend voor de rechtspraak en de doctrine, en soms zelfs — helaas te weinig — voor de wetgeving.

Moge dit alles tijdens de volgende eeuw mogelijk blijven, zodat ook dit tijdschrift een zinvolle bijdrage levert opdat het recht, naar het woord van CELSUS en GROTIUS, de kunst zou worden om naar de rechtvaardigheid te leven.

Persoonlijk ben ik gelukkig gedurende deze afgelopen 35 jaar de ploeg van het tijdschrift te hebben mogen besturen. En dankbaar zeg ik het de dichter E. DU PERRON na:

*Misschien zijn wij nu vrienden en misschien
Zal morgen reeds alles vergeten zijn
Wat goedheid van je, meer dan ik verdien
Een koele bries, een korte medicijn.*

*Ik zal weer zijn dezelfde die ik was
Vóór ik je kende, en toch, in dit moment
Wil ik geloven dat dit smal terras
De Wereld is, en zelfs der Wereld.*

Marcel STORME
Directeur T.P.R.

Gent, 2 februari 1999

O.L.V. Lichtmis